

České vysoké učení technické
Fakulta architektury

Diplomant:
Bc. Přemysl Kotoul
AR 2017/2018, ZS

Název diplomové práce:

Centrum japonských bojových umění Štvanice

Vedoucí práce:
Doc.ing.arch.Hana Seho

Oponent práce:
Ing.arch.Jolana Fritschová

1. Téma

Bc. Kotoul se bojovému japonskému umění věnuje od mládí, postrádá v Praze důstojný multifunkční objekt pro prezentaci i reprezentaci. Jeho okruhy úvah o budově jsou logické, místo stavby zvolil netradiční - s tématem se vypořádal dobře. Úvahy:

I. Vytvoření fungujícího místa pro oddíly šermu (kendo/iaido), lukostřelby (tělocvična), pro propagaci japonských bojových umění a japonského životního stylu.

II. Využití „zbytkový“ prostor ve městě, umístit dům tak, aby nezabíral půdu, na které může vzniknout například park. Prostor mezi Karlínským břehem a ostrovem Štvanice je něco jako „zadní dvorek“ - město se k němu obrací zády, je to neestetické místo, ale nemuselo by - plavební komory, slalomová trať, řeka - to vše má potenciál, ale město se tváří, že tu tenhle kousek „není“.

III. Propojení Štvanice a Karlína novou lávkou, spojení těchto míst komornějším způsobem oproti rušnému mostu Hlávkovu, nabídnout další cestu mezi Karlínem a Štvanicí.

2. Koncept

Bc. Kotoul navrhl prostory logicky, dispozice jsou funkční nekolidní.

Určujícím rozměrem objektu je největší prostor - střelnice na lukostřelbu, která má dané parametry. Střelnice predikuje plochu objektu, objem doplňují další užité prostory - dvě tělocvičny, obslužné prostory, čajovna atd.

Druhá určující podstatná věc - dostat objekt dostatečně vysoko nad plavební komory, aby nebyla narušena vodní cesta - navržen „levitující“ kvádr nad plavebními komorami, a zároveň pevně propojený s nábřežím Těšnova.

3. Kontext

Na březích Holešovic i Karlína jsou rozměrné stavby, ale měřítko ostrova je jiné, jediný větší objem byl zimní stadion, který už neexistuje, a Centrální tenisový dvorec je díky absenci zastřešení celkem subtilní záležitost. Jestliže má mít Štvanice sportovně-rekreační charakter, jak si přejí současné studie, je dobré zachovat měřítko menších různorodých staveb, volně roztroušených po ostrově.

To tato stavba potvrzuje.

Navrhovaná stavba rozměrově nevybočuje. Neupozorňuje na sebe, nekonkuruje, nešokuje, ale - nekrčí se, je důstojná, solidní.

4.Architektura

Jak jsem výše uvedla – korektní stavba, „kontejner“ nad přístavem, a pokus o zajímavý způsob spojení lávky (která přibyla až dodatečně) a domu přes požární schodiště, lávka prochází skrz hmotu, která tvoří jakousi „bránu“ na ostrov.

Plášť budovy obložený dřevěným obkladem diskutabilní.

Zajímavý nápad „vyhlídkového“ požárního schodiště.

Neprovokující funkční architektura.

5.Konstrukce

Vnitřní rozpon na šířku domu je 12m. Podlaží jsou tvořena ocelovobetonovými deskami, které jsou podélně podepřeny ocelovou příhradovou konstrukcí. Nad břehem jsou obvodové stěny z monolitického betonu a tvoří tak ztužující jádro celé konstrukce.

Navržená konstrukce standardní.

6.Prezentace

Prezentace projektu obsažná vypovídající, grafika průměrná, přesvědčivý zákres do fotografie.

7.Závěr – hodnocení

Pochopení a sympatické uchopení genia loci místa, zajímavé využití prostoru nad plavebními komorami, zvládnuté fungující dispoziční řešení objektu, funkcionalistická architektura, klasická konstrukce stavby.

Průměrná prezentace.

Hodnocení – C

V Praze 26. ledna 2018

ing.arch.Jolana Fritschová